

vil blive den første her i Landet, som giver Kvinderne Stemmeret.

Ønsket om en Reform af Reglerne for Spiritusnæring kom allerede frem i Lagtinget i 1858, men førte den Gang ikke til nogen Vedtagelse i Tinget. I 1872 kom et nyt Forslag frem og vedtoges af Lagtinget, men det vandt ikke Tilslutning hos Regeringen. Allerede den Gang var man inde paa Princippet Folkeafstemning, det samme, som findes i det foreliggende Forslag, men som man i Mellemtiden havde forladt. — Siden 1872 har Sagen ikke hvilet, den har jævnlig været offentligt drøftet paa forskellig Vis. I Lagtinget har den været forhandlet Aar efter Aar. Adresser med mange Underskrifter ere fremkomne til Lagtinget, til Regering og Rigsdag. Sagen har nogle Gange været for i Rigsdagen, men det har ikke ført til nogen endelig Løsning af den. Jeg skal med Hensyn til Folketingets tidligere Stilling til den sige, at de tidligere Forslag, som have foreligget for Tinget, afvege betydeligt fra det nærværende, og navnlig hvilede de ikke paa det før omtalte Grundlag, Folkeafstemning.

Jeg skal nu kort omtale Sagens Gang i de to sidste Aar. I 1905 vedtog Lagtinget med 15 Stemmer et Forslag om Spiritusnæring, og i 1906 vedtog det, efter at der havde fundet almindeligt Valg Sted til Tinget, med 21 Stemmer — et Medlem var fraværende —, altsaa enstemmigt, atter et Lovforslag, som i det væsentligste var lig det foregaaende, og som praktisk set er det samme som det her foreliggende. Sagen er derpaa bleven støttet af Adresser, som have vundet almindelig Tilslutning. Man ser heraf, hvorledes Sagen gennem Tiderne har vokset sig stærk. Nu er man paa Færøerne naaet til fuldkommen Enighed, ikke alene i Lagtinget, men ogsaa ude blandt Befolkningen. Ingen paa Færøerne modsætter sig, i alt Fald ikke aabenlyst, et Folkekrav, som har lagt sig saa kraftigt for Dagen. Lovforslaget er, som det vil fremgaa af de Bemærkninger, der ledsage det, blevet omhyggeligt gennemgaaet af Justitsministeren. Det har været forelagt Ædruelighedskommissionen, som har udtalt, at den maa gaa ud fra, at det er hensigtsmæssigt for de færøske Forhold, og at det støttes af en stærk Stemning hos Færøernes Befolkning. Det vil af, hvad jeg her har sagt, fremgaa, at denne Sag fremtræder med en ganske usædvanlig Styrke.

Lovforslaget indeholder forskellige ny Bestemmelser, hvis Betydning man ikke

helt kan overskue paa Forhaand. Af Hensyn hertil findes der i § 30 Bestemmelser om, at Loven bliver at forelægge til Gennemsyn for Lagtinget i 1911 og for Rigsdagen i Samlingen 1911—12. Dette er formentlig en hensigtsmæssig Bestemmelse.

Det fremgaa tydeligt af Lovforslaget, at det tilsigter en Ordning af Næringsvæsenet, som skal indskrænke eller forebygge Misbrug; men heri ligger der aldeles ikke noget, der er særegent for os eller er urigtigt. Det er ikke særegent for Færøerne, thi det samme tilsigter Næringslovgivningen delvis her nede i Kongeriget saavel som i forskellige andre Lande. Det er ikke urigtigt, thi Lovgivningsmagten er berettiget til at træffe Bestemmelser om de af Hensyn til Samfundets Tary nødvendige Indskrænkninger i den fri Næring, saaledes som Forholdene nødvendiggøre. En saadan Berettigelse er anerkendt baade her i Landet og i fremmede Lande. Ædruelighedskommissionen har udtalt, at det, som den agter at foreslaa med Hensyn til lignende Forhold hernede, formentlig ikke vil kunne finde Anvendelse paa Færøerne, men at det vel tør antages, at disse Bestemmelser ere hensigtsmæssige for de færøske Forhold. Jeg ønsker, man skal tage Stilling til denne Sag under Hensyn til alt det, som foreligger oplyst om Sagen, og ikke doktrinært. Gør man det første, kan man umulig modsætte sig den.

Jeg skal tilsidst udtale følgende: Vi Færinger vente ikke og tilsigte ikke gennem denne Lov at opnaa en Fjernelse af Alkoholmisbrug og dermed en Løsning af Alkoholspørgsmaalet; dette Spørgsmaal vil vedblive at bestaa paa Færøerne, selv om Forslaget ophøjes til Lov. Alkoholmisbrug kan efter min Mening kun fjernes eller varig og grundig trænges tilbage gennem Folkeoplysning og Folkeopdragelse. Jeg betragter derimod den Lov, vi ønske, som en midlertidig Foranstaltning, som er nyttig og nødvendig, indtil man ad andre Veje er naaet et fuldt ud tilfredsstillende Resultat. Loven skal indtil da bidrage til at indskrænke den Skade, som sker paa Slægten gennem Alkoholmisbrug. Man har paa Færøerne længere og tidligere samt vistnok mere kraftigt end her nede i Kongeriget paavirket Folks Ædruelighed paa forskellig Maade ad Frivillighedens Vej. Denne Virksomhed, som for Tiden er kraftig, vil blive fortsat, og Loven vil absolut ikke være nogen Hindring derfor. Med disse Ord, og idet jeg udtaler Haabet om, at den Tid ikke er fjern,